

สนธิสัญญาทางไมตรีและความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจ

ระหว่าง

ราชอาณาจักรไทยกับสหรัฐอเมริกา

ลงนาม ณ กรุงเทพฯ วันที่ ๒๙ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๐๙

ราชอาณาจักรไทยและสหรัฐอเมริกา มีความปรารถนาที่จะส่งเสริมความสัมพันธ์ฉันมิตรซึ่งมีอยู่ตามประเพณีนิยมระหว่างทั้งสองฝ่าย และที่จะเกื้อหนุน การค้า อันเป็นคุณประโยชน์ซึ่งกันและกัน และความเกี่ยวพันทางเศรษฐกิจ และ วัฒนธรรม ระหว่าง ประชาชน ของทั้งสองฝ่ายให้ใกล้ชิดยิ่งขึ้น จึงได้ตกลงทำสนธิสัญญาทางไมตรีและความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจ และเพื่อความมุ่งประสงค์นั้น ได้แต่งตั้งผู้มีอำนาจเต็มคือ

ฝ่ายพระบาทสมเด็จพระมหากษัตริย์แห่งประเทศไทย

ฯพณฯ ถนัด คอมันตร์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ

แห่งราชอาณาจักรไทย และ

ฝ่ายประธานาธิบดีแห่งสหรัฐอเมริกา

ฯพณฯ แกรแฮม มาร์ติน

เอกอัครราชทูตวิสามัญผู้มีอำนาจเต็ม

แห่งสหรัฐอเมริกา ประจำราชอาณาจักรไทย

ทั้งสองฝ่าย เมื่อได้ส่งหนังสือมอบอำนาจเต็มให้แก่กันและกันและได้ตรวจ เห็นว่าเป็นไปตามแบบที่ถูกต้องแล้ว ได้ทำความตกลงกันดังต่อไปนี้

ข้อ ๑

๑. ภายในบังคับแห่งกฎหมายเกี่ยวกับการเข้ามาและการพำนักของ คนต่างด้าว คนชาติของภาคีฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดจะ ได้รับอนุญาตให้เข้ามาในอาณาเขต ของภาคีอีก ฝ่ายหนึ่งให้เดินทางในอาณาเขตนั้นโดยเสรี และให้มีถิ่นที่อยู่ ณ ที่ที่ตน เลือก และโดย เฉพาะอย่างยิ่งให้เข้ามาในอาณาเขตของภาคีอีกฝ่ายหนึ่งและคงอยู่ในอาณาเขตนั้น เพื่อ ความมุ่งประสงค์ ที่จะ (ก) กระทำการค้าระหว่างอาณาเขตของภาคี ทั้งสอง และ ประกอบกิจกรรมทางพาณิชย์ที่ เกี่ยวเนื่อง หรือ (ข) พัฒนาและอำนวยความสะดวก การการค้า งานวิสาหกิจซึ่งตนได้ลงทุนไว้หรืออยู่ในระหว่างดำเนินการ อย่างจริงจังในการลงทุน ด้วยทุนจำนวนมาก ภาคีแต่ละฝ่ายสงวนสิทธิที่จะห้ามคนต่างด้าวเข้า ก้ากีดการเคลื่อน ไหวของคนต่างด้าว หรือขับไล่คนต่างด้าว โดยอาศัย เหตุเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย ศีลธรรม สุขภาพ และความ ปลอดภัยของประชาชน บทแห่งข้อ (ข) ข้างต้นนั้น ให้แปลความว่าขยายไปถึงคนชาติของภาคีฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด ซึ่ง แสวงที่จะเข้ามาใน อาณาเขตของภาคีอีกฝ่ายหนึ่งเฉพาะเพื่อความมุ่งประสงค์ ที่จะพัฒนาและอำนวยความสะดวก การ ดำเนินงานวิสาหกิจในอาณาเขตของภาคีอีก ฝ่ายหนึ่งนั้น ซึ่งนายจ้างของตนได้ ลงทุนไว้หรืออยู่ในระหว่าง

ดำเนินการอย่างจริงจังในการลงทุนด้วยทุนจำนวนมาก โดยมีเงื่อนไขว่า นายจ้างนั้นเป็นคนชาติหรือบริษัทที่มีสัญชาติเดียวกับผู้ขอและผู้ขอเป็นผู้รับจ้าง คนชาติหรือบริษัทนั้น ในตำแหน่งฐานะที่มีความรับผิดชอบ

๒. คนชาติของภาคีฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดภายในอาณาเขตของภาคีอีกฝ่ายหนึ่งจะได้รับความคุ้มครองและความมั่นคงเป็นเงื่อนไข ซึ่งไม่ว่าในกรณีใดจะไม่น้อยกว่า ที่กฎหมายระหว่างประเทศกำหนดไว้ เมื่อคนชาติเช่นว่านั้นผู้ใดถูกคุมขัง ก็ให้ได้รับ ผลประติบัติในทุก ทางตามสมควร และอย่างมีมนุษยธรรม และเมื่อผู้นั้นเรียกร้อง ก็ให้แจ้งให้ผู้แทนทางทูตหรือ ทางกงสุลแห่งประเทศของผู้นั้นทราบโดยทันที และให้โอกาสอย่างเต็มที่ที่จะพิทักษ์รักษาผลประโยชน์ของผู้นั้น คนชาติผู้นั้น จะได้รับ แจ้งข้อกล่าวหาที่ตั้งแก่โดยพลัน และจะได้รับ ความสะดวกมากพอที่จะสู้คดี

๓. คนชาติของภาคีฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดจะได้อุปโภคเสรีภาพบริบูรณ์ในทาง ความนึกคิดในอาณาเขตของภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง และภายในบังคับแห่งกฎหมาย กฎ และ ข้อบังคับที่ใช้อยู่จะได้อุปโภคสิทธิในการปฏิบัติพิธีกรรมตามความเชื่อถือ ของตน ทั้งที่เป็นการส่วนตัวและเป็น การสาธารณะ

ข้อ ๒

๑. บริษัทที่ตั้งขึ้นภายใต้กฎหมายและข้อบังคับที่ใช้อยู่ของภาคีฝ่ายหนึ่ง ฝ่ายใด ให้ถือว่ามีสัญชาติของภาคีนั้น และให้สถานภาพทางกฎหมายของบริษัทดังกล่าวได้รับ การยอมรับนับถือภายในอาณาเขตของภาคีอีกฝ่ายหนึ่งตามที่ใช้ในสนธิสัญญานี้ "บริษัท" หมายถึง

ก. เมื่อกล่าวถึงบริษัทไทย ได้แก่นิติบุคคลภายใต้กฎหมายไทย ไม่ว่าจะจำกัด ความรับผิดชอบหรือไม่ และไม่ว่าเพื่อผลกำไรเป็นเงินหรือไม่

ข. เมื่อกล่าวถึงบริษัทสหรัฐ ได้แก่บริษัท ห้างหุ้นส่วน บริษัทและสมาคม อื่นๆ ไม่ว่าจะจำกัดความรับผิดชอบหรือไม่ และไม่ว่าเพื่อผลกำไรเป็นเงินหรือไม่

๒. คนชาติและบริษัทของภาคีฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดจะเข้าถึงศาลยุติธรรมและทบวง การฝ่ายบริหารโดยเสรีในทุกระดับอำนาจภายในอาณาเขตของภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง ทั้งใน การป้องกัน และในการเรียกร้องสิทธิของตน การเข้าถึงเช่นว่านี้จะยอมให้กระทำได้ ตามข้อกำหนด ที่เป็นการอนุเคราะห์ไม่น้อยกว่าที่ให้แก่คนชาติ และบริษัทของภาคีอีกฝ่ายหนึ่งนั้น หรือของ ประเทศที่สามใด รวมทั้งข้อกำหนดที่เข้ากับหลักเกณฑ์ในการวางหลักประกัน เป็นที่เข้าใจกันว่าบริษัทซึ่งมิได้ประกอบกิจการภายในประเทศจะ ได้อุปโภคสิทธิในการเข้าถึงเช่นว่านั้น โดยไม่จำเป็นต้องมีการจดทะเบียนหรือดำเนินการ ให้เป็นบริษัทตามกฎหมายภายใน

๓. สัญญาที่ได้กระทำขึ้นระหว่างคนชาติและบริษัทของภาคีฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดกับ คนชาติและบริษัทของภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง ซึ่งกำหนดให้มีการระงับข้อขัดแย้งโดยการอนุญาโตตุลา การ จะไม่ถือว่าใช้บังคับไม่ได้ภายในอาณาเขตของภาคีอีกฝ่ายหนึ่งนั้น โดยอาศัยเหตุเพียงว่า ถิ่นที่กำหนดไว้สำหรับกระบวนการพิจารณาในการอนุญาโตตุลาการอยู่นอกอาณาเขตนั้น หรือว่าสัญชาติของอนุญาโตตุลาการคนหนึ่งหรือหลายคนไม่ใช่สัญชาติ ของภาคีอีกฝ่ายหนึ่งนั้น ค่าชี้ขาดใดที่ได้ให้โดยถูกต้องตามสัญญาใดเช่นว่านี้ และถึงที่สุดและใช้บังคับได้ภายใต้กฎหมาย ของถิ่นที่ได้ให้ค่าชี้ขาดจะไม่ถือว่าไม่ สมบูรณ์หรือ ถูกปฏิเสธวิธีการอันมีประสิทธิภาพในการใช้บังคับภายในอาณาเขต ของภาคีฝ่ายหนึ่ง ฝ่ายใดโดยอาศัยเหตุเพียงว่าถิ่นที่ได้ให้ค่าชี้ขาดนั้นอยู่นอก อาณาเขตเช่นว่าหรือว่าสัญชาติของอนุญาโตตุลาการคนหนึ่งหรือหลายคน ไม่ใช่สัญชาติของภาคีนั้น

ข้อ ๓

๑. ภาคีแต่ละฝ่ายจะประสาทให้ผลประตบัตัดันเป็นธรรมและเที่ยงธรรมทุกเมื่อ แก่คนชาติและบริษัทของภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง และแก่ทรัพย์สินและวิสาหกิจของคนชาติ และบริษัทนั้น จะละเว้นจากการใช้มาตรการอันไม่สมเหตุผลหรือเป็นการเลือก ประตบัตัดั้ง อาจทำให้ เสื่อมเสียสิทธิและผลประโยชน์ที่ได้มาแล้วตามกฎหมาย และจะให้ความมั่นใจ ว่าสิทธิตามสัญญาอันชอบด้วยกฎหมายของคนชาติและบริษัท เหล่านั้นจะได้มีวิธีการ อันมีประสิทธิภาพ ในการใช้บังคับตามกฎหมายที่ใช้อยู่

๒. ทรัพย์สินของคนชาติและบริษัทของภาคีฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด รวมทั้ง ผลประโยชน์ทางตรงหรือทางอ้อมในทรัพย์สินจะได้รับความคุ้มครองและความ มั่นคงเป็นเนืองนิตย์ภายในอาณาเขตของภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง ทรัพย์สินนั้นจะไม่ถูก เอาไปโดยปราศจากกระบวนการทางกฎหมายที่ถูกต้องหรือโดยปราศจากการชำระ ค่าทดแทนที่ยุติธรรมตามหลักกฎหมายระหว่างประเทศ

๓. การเข้าไปหรือการทำควมรบกวนในเคหสถาน สำนักงาน คลังสินค้า โรงงาน และสถานที่อื่นของคนชาติและบริษัทของภาคีฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด ที่ตั้งอยู่ ภายในอาณาเขต ของภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง จะกระทำมิได้โดยปราศจากเหตุอันสมควร การค้นและการตรวจเป็น ทางการ ซึ่งสถานที่เช่นว่า และสิ่งที่มีอยู่ในสถานที่นั้นจะกระทำได้อีกแต่โดยอาศัยกฎหมายและโดยคำนึงอย่างรอบคอบถึงความสะดวก ของผู้ครอบครองและการดำเนินธุรกิจ

ข้อ ๔

๑. คนชาติและบริษัทของภาคีฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดจะได้รับผลประตบัตัด้อย่างคนชาติ ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการจัดตั้งตลอดจนการได้มาซึ่งผลประโยชน์ในวิสาหกิจทุกประเภท เพื่อประกอบกิจกรรมทางพาณิชย์ อุตสาหกรรม การคลัง และธุรกิจอื่น ภายในอาณาเขต ของภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง

๒. ภาคีแต่ละฝ่ายสงวนสิทธิที่จะห้ามคนต่างด้าวมให้จัดตั้งหรือได้มาซึ่งผลประโยชน์หรือที่จะจำกัดขอบเขตที่คนต่างด้าวมอาจจัดตั้งหรือได้มาซึ่งผลประโยชน์ใน วิสาหกิจซึ่ง ประกอบการภายในอาณาเขตของตน ในการคมนาคม การขนส่ง การหน้าที่ รับผิดชอบทรัพย์สินเพื่อประโยชน์ของผู้อื่น การธนาคารที่เกี่ยวข้องกับการหน้าที่รับฝากเงิน การแสวงหาประโยชน์ จากที่ดิน หรือทรัพยากรธรรมชาติอื่น หรือในการค้าภายใน เกี่ยวกับผลิตผลทางเกษตรพื้นเมือง โดยมีเงื่อนไขว่า ภาคีนั้นจะต้องประสาทให้ ผลประตบัตัดั้งในเรื่องนี้แก่คนชาติและบริษัทของภาคีอีกฝ่ายหนึ่งที่เป็น การอนุเคราะห์ ไม่น้อยกว่าที่ได้ประสาทให้แก่คนชาติ และบริษัทของประเทศ ที่สามใดๆ

๓. บทแห่งวรรค ๑ ไม่รวมถึงการประกอบวิชาชีพ หรืออาชีพที่ได้สงวนไว้ สำหรับคนชาติของภาคีแต่ละฝ่าย

๔. วิสาหกิจซึ่งคนชาติและบริษัทของภาคีฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดจัดตั้งหรือได้มาหรืออาจจัดตั้งหรือได้มาในภายหลัง ภายในอาณาเขตของภาคีอีกฝ่ายหนึ่งและซึ่ง คนชาติและบริษัท นั้นเป็นเจ้าของหรือควบคุมไม่ว่าในรูปของการเป็นเจ้าของโดย เอกเทศในรูปของสาขาโดยตรงหรือบริษัทที่ได้ก่อตั้งขึ้นภายใต้กฎหมายของภาคี อีกฝ่ายหนึ่งนั้น จะได้รับอนุญาต ให้ดำเนินกิจกรรมของตนโดยเสรีในอาณาเขตนั้น ตามข้อกำหนดที่เป็นการอนุเคราะห์ ไม่น้อยกว่าที่ได้รับอนุญาต ให้ดำเนินกิจกรรมของตนโดยเสรีในอาณาเขตนั้น ตามข้อกำหนดที่เป็นการอนุเคราะห์ ไม่น้อยกว่าที่ให้ แก่วิสาหกิจอย่างเดียวกัน ซึ่งคนชาติของภาคีอีกฝ่ายหนึ่งนั้นหรือประเทศ ที่สามใดเป็นเจ้าของหรือควบคุม

๕. คนชาติและบริษัทของภาคฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดจะได้อุปโภคสิทธิที่จะควบคุม และจัดการวิสาหกิจซึ่งตนได้จัดตั้ง หรือได้มาภายในอาณาเขตของภาคอีกฝ่ายหนึ่ง และจะได้รับ อนุญาตโดยปราศจากการเลือกปฏิบัติให้ทำสิ่งทั้งปวงซึ่งโดยปกติ ถือว่าจำเป็นและสมควรแก่การดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพของวิสาหกิจที่ประกอบ กิจกรรมอย่างเดียวกัน

๖. คนชาติและบริษัทของภาคฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดจะได้รับอนุญาตตามกฎหมาย ที่ใช้อยู่ให้ว่าจ้างพนักงานบัญชีหรือผู้เชี่ยวชาญทางวิชาการอื่น พนักงานบริหาร ผู้แทนทางกฎหมาย ตัวแทน และผู้ชำนาญพิเศษอื่นที่ตนเลือก ภายในอาณาเขต ของภาคอีกฝ่ายหนึ่ง นอกจากนี้ คนชาติและบริษัทเช่นว่าจะได้รับอนุญาตให้ว่าจ้างพนักงานบัญชีและผู้เชี่ยวชาญทาง วิชาการอื่น โดยไม่คำนึงถึงขอบเขต คุณสมบัติที่บุคคลเหล่านั้นอาจมี สำหรับการประกอบวิชาชีพ ภายในอาณาเขต ของภาคอีกฝ่ายหนึ่งนั้น เพื่อความมุ่ง ประสงค์เฉพาะที่จะทำ การตรวจ การตรวจสอบบัญชีและ การสอบสวนทางวิชาการ เพื่อความมุ่งประสงค์เป็น การภายใน โดยจำเพาะสำหรับและที่จะเสนอรายงานต่อ คน ชาติและบริษัทเช่นว่านั้น ในส่วนที่ เกี่ยวกับการวางแผน และการดำเนินงานวิสาหกิจ ของตนภายในอาณาเขตนั้น

ข้อ ๕

๑. คนชาติและบริษัทของภาคฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดจะได้รับผลประสิทธิผลอย่างคนชาติ ภายในอาณาเขตของภาคอีกฝ่าย หนึ่งในเรื่องที่เกี่ยวกับ (ก) การเช่าอสังหาริมทรัพย์ที่ต้องการเพื่อเป็นที่อยู่ของตน หรือเพื่อการดำเนินกิจกรรมตาม สนธิสัญญานี้ (ข) การซื้อและการได้มา โดยวิธีการอื่นซึ่งสังหาริมทรัพย์ทุกชนิด ภายในบังคับแห่งข้อจำกัดใดว่า ด้วยการได้มาซึ่ง หุ้นส่วนในวิสาหกิจที่อาจตั้งบังคับโดยสอดคล้องกับข้อ ๔ และ (ค) จำหน่ายทรัพย์สินทุกชนิด โดยการขาย โดยพินัยกรรม หรือโดยวิธีอื่น

๒. คนชาติและบริษัทของภาคฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดจะมีสิทธิภายในอาณาเขต ของภาคอีกฝ่ายหนึ่งอย่างเดียวกันกับ คนชาติและบริษัทของภาคอีกฝ่ายหนึ่งนั้น ในเรื่องสิทธิ บัตร สำหรับการนิมิต เครื่องหมายการค้า ชื่อการค้าแบบ แผนและลิขสิทธิ์ ในงานวรรณกรรมและศิลปกรรมเมื่อได้ปฏิบัติตามกฎหมายและข้อบังคับที่ใช้อยู่ ถ้าหากมี

ข้อ ๖

๑. คนชาติและบริษัทของภาคฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดจะไม่อยู่ในบังคับของการชำระภาษีค่าธรรมเนียม หรือค่าภาระ ภายในอาณาเขตของภาคอีกฝ่ายหนึ่ง หรือของ ข้อกำหนดในเรื่องที่เกี่ยวกับการเรียกเก็บ และการเก็บภาษี ค่าธรรมเนียม หรือค่าภาระ เช่นว่านี้ อันเป็นภาระหนักกว่าที่คนชาติ ผู้มีถิ่นที่อยู่และบริษัทของประเทศที่สามใด ได้รับในกรณี คนชาติของภาคฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดมีถิ่นที่อยู่ภายในอาณาเขตของภาค อีกฝ่ายหนึ่ง และบริษัท ของภาค ีฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดประกอบการค้าหรือการหากำไร โดยวิธีอื่นหรือกิจกรรมที่ไม่ก่อให้เกิดผลกำไรภายในอาณาเขตนั้น ภาษี ค่าธรรมเนียม ค่าภาระ และข้อกำหนดเช่นว่า จะไม่เป็นภาระหนักกว่าที่คนชาติและบริษัทของภาค อีกฝ่ายหนึ่ง นั้นได้รับ

๒. อย่างไรก็ตาม ภาคแต่ละฝ่ายสงวนสิทธิที่จะ (ก) ขยายอาณาประโยชน์ทางภาษี เฉพาะอย่างยิ่งให้เพียงแต่ตามมูล ฐานแห่งการถ้อยที่ถ้อยปฏิบัติต่อกัน หรือตามความ ตกลงเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อน หรือเพื่อการคุ้มครองรายได้ ซึ่งกันและกัน และ (ข) ใ้บทพิเศษใน การขยายอาณาประโยชน์ให้แก่คนชาติและผู้มีถิ่นที่อยู่ของตน ในส่วนที่ เกี่ยวกับการแสดงรายได้ การร่วมกันของสามีและภรรยา และในเรื่องข้อยกเว้นที่มีลักษณะส่วนตัวซึ่งยอมให้แก่ผู้ไม่มี ถิ่นที่อยู่ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเงินได้ และภาษีมรดก

๓. บริษัทของภาคีฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดจะไม่อยู่ในบังคับ ภายในอาณาเขตของภาคี อีกฝ่ายหนึ่งของการชำระภาษีเก็บจากเงินได้อันมีอาจถือได้ว่ามาจากแหล่งภายใน อาณาเขตนั้นหรือเก็บจากธุรกรรมหรือทุน อันมีอาจถือได้ว่ามาจากการดำเนินการและ การลงทุนของบริษัท ดังกล่าวภายในอาณาเขตนั้น

๔. บทข้างต้นนี้จะไม่กีดกันการเรียกเก็บ ในกรณีที่สมควร ซึ่งค่าธรรมเนียมที่ เกี่ยวกับการปฏิบัติตามแบบพิธีทางตำรวจและแบบอื่นๆ ถ้าค่าธรรมเนียมเหล่านี้ เรียกเก็บจากคนชาติของประเทศที่สามทั้งปวงด้วย อัตราค่าธรรมเนียม เช่นว่า จะไม่ เกินกว่าที่เรียกเก็บจากคนชาติ ของประเทศที่สามใดๆ

ข้อ ๗

๑. ภาคีฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดจะไม่ใช้ข้อกำหนดในเรื่องการชำระเงิน การส่งเงินและการโอนเงินอื่นๆ ไปยังหรือมาจากอาณาเขตของภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง เว้นแต่ (ก) ในขอบเขตที่จำเป็นเพื่อจัดให้มีเงินตราต่างประเทศใช้เพื่อการชำระเงินเป็นค่าของ และบริการที่ จำเป็นแก่สุขภาพและสวัสดิภาพของประชาชนของตน หรือ (ข) ข้อกำหนดที่ได้รับการ ร้องขอหรือเห็นชอบโดยเฉพาะจากกองทุนการเงินระหว่าง ประเทศในกรณีที่ เป็นสมาชิกของกองทุน นั้น

๒. ถ้าภาคีฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดใช้ข้อกำหนดการปริวรรต ภาคีนั้นจะจัดให้มีวิธีการอัน เหมาะสม สำหรับการถอนเป็นเงินตราต่างประเทศในเงินสกุลของภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง ซึ่ง (ก) ค่าทดแทนที่อ้างถึงในข้อ ๓ วรรค ๒ ของสนธิสัญญานี้ (ข) รายได้ไม่ว่าในรูปเงิน เดือน ดอกเบี้ย เงินปันผล ค่านายหน้า ค่าสิทธิ ค่าบริการทางวิชาการ หรือในรูปอื่นๆ และ (ค) จำนวนเงินสำหรับการผ่อนชำระเงินกู้ค่าเสื่อมค่าของการลงทุน โดยตรงและ การโอนเงินทั้งนี้โดยพิจารณาถึงความจำเป็นพิเศษสำหรับธุรกรรมอื่นๆ ถ้ามีอัตราแลกเปลี่ยนใช้บังคับ อยู่มากกว่าหนึ่งอัตรา อัตราที่ใช้แก่การถอนนั้นจะต้องเป็นอัตราที่ ได้รับความเห็นชอบ โดยเฉพาะจากกองทุนการเงินระหว่างประเทศสำหรับ ธุรกรรมเช่นนั้น

๓. โดยทั่วไป ภาคีฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดที่ใช้ข้อกำหนดการปริวรรต จะดำเนินการใช้ข้อ กำนัดนั้น โดยวิธีที่ไม่กระทบกระเทือนให้เสียประโยชน์ต่อฐานะแข่งขันของการ พาณิชยกรรมขนส่งหรือการลงทุนด้วยเงินทุนของภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง เมื่อเปรียบเทียบกับ การพาณิชยกรรมขนส่ง หรือการลงทุนของประเทศที่สามใดๆ

ข้อ ๘

๑. ภาคีแต่ละฝ่ายจะประสาทให้แก่ผลผลิตของภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง ไม่ว่าจะมาจากถิ่นที่ใดและโดยยานพาหนะแบบใดก็ตาม และแก่ผลผลิตที่กำหนดไว้ เพื่อการ ส่งออกไปยังอาณาเขตของภาคีอีกฝ่ายหนึ่งนั้น ไม่ว่าจะโดยเส้นทางใดและโดย ยานพาหนะแบบใด ก็ตามซึ่งผลประติบัติที่เป็นการอนุเคราะห์ไม่น้อยกว่าที่ประสาทให้แก่ผลผลิตเช่นเดียวกัน ของประเทศที่สามใดหรือที่กำหนดไว้เพื่อการส่งออกไปยัง ประเทศที่สามในเรื่องทั้งปวง ที่เกี่ยวกับ (ก) อากาศศุลกากรตลอดจนค่าภาระอื่นใด ข้อบังคับและแบบพิธีที่ตั้งไว้เพื่อหรือ เกี่ยวกับการ นำเข้าและการส่งออก และ (ข) การเก็บภาษีอากรภายใน การซื้อขาย การจำหน่าย การเก็บรักษา และการใช้ หลักเกณฑ์อย่างเดียวกันนี้ จะได้นำมาใช้ในเรื่องที่เกี่ยวกับการโอนการชำระเงิน ระหว่างประเทศ สำหรับสินค้าเข้าและสินค้าออก

๒. ภาคีฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดจะไม่ตั้งบังคับข้อกำหนดหรือข้อห้ามแก่การนำเข้าซึ่ง ผลผลิตใดของภาคีอีกฝ่ายหนึ่งหรือแก่การส่งออกซึ่งผลผลิตใด ไปยังอาณาเขตของ ภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง นอกจากว่าการนำเข้าซึ่งผลผลิตเช่นเดียวกันของประเทศที่สาม ทั้งปวงหรือการส่งออก ซึ่งผลผลิตเช่นเดียวกันไปยังประเทศที่สามทั้งปวงจะถูก กีดกันหรือห้ามในทำนองเดียวกัน ด้วย

๓. ถ้าภาคฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดตั้งบังคับข้อจำกัดปริมาณแก่การนำเข้าหรือการส่งออกซึ่งผลิตผลใด ซึ่งภาคอีกฝ่ายหนึ่งมีผลประโยชน์สำคัญ

(ก) เมื่อมีการร้องขอ ภาคีนั้นจะแจ้งให้ภาคอีกฝ่ายหนึ่งทราบถึงจำนวน ทั้งหมดโดยประมาณของผลิตผลจะโดยปริมาณหรือมูลค่า ซึ่งอาจนำเข้าหรือส่งออก ในระหว่างกำหนดระยะเวลาหนึ่ง และให้ทราบถึงการเปลี่ยนแปลงใดในเรื่องจำนวน หรือระยะเวลาเช่นว่านั้น และ

(ข) ถ้าภาคีนั้นจัดส่วนแบ่งสรรให้แก่ประเทศที่สามใด ภาคีดังกล่าวจะให้ภาคอีกฝ่ายหนึ่งนั้นได้รับส่วนแบ่งที่ได้สัดส่วนกับจำนวนผลิตผล จะโดยปริมาณ หรือมูลค่าซึ่งได้จัดส่งให้โดยหรือแก่ภาคีนั้นในระหว่างระยะเวลาซึ่งถือเป็น ตัวอย่างได้ก่อนหน้านั้น ทั้งนี้ โดยให้มีการพิจารณาตามสมควรถึงปัจจัยพิเศษใด ที่กระทบต่อการค้าผลิตผลเช่นว่านั้น

๔. ภาคีฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดอาจตั้งบังคับข้อห้ามหรือข้อจำกัดโดยอาศัยเหตุทาง สุขาภิบาลหรือทางธรรมเนียมประเพณีอื่น ที่มีลักษณะอันมิใช่ทางพาณิชย์ หรือเพื่อ ประโยชน์ในการป้องกันการปฏิบัติอันเป็นการหลอกลวงหรือไม่เป็นธรรม โดยมี เงื่อนไขว่าข้อห้าม หรือข้อจำกัดเช่นว่านั้นจะไม่เลือกปฏิบัติโดยผลการต่อ การพาณิชย์ของ ภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง

๕. ภาคีฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดอาจกำหนดมาตรการที่จำเป็นเพื่อให้ความมั่นใจใน การใช้ประโยชน์จากเงินตราสกุลที่ แลกเปลี่ยนเป็นเงินตราสกุลอื่นไม่ได้ซึ่งได้ พกพุนขึ้นหรือเพื่อจัดการกับการขาดแคลนของเงินตราต่างประเทศ อย่างไรก็ตาม มาตรการเช่นว่า จะต้องไม่เบี่ยงเบนเกินกว่าที่จำเป็นไปจากนโยบายที่มุ่งจะ ส่งเสริมการพัฒนาอย่างมากที่สุด ซึ่งการค้าระหว่างประเทศโดยไม่เลือกปฏิบัติ และที่จะเร่งรัดให้บรรลุถึงซึ่งฐานะของ ดอลลาร์ชำระเงิน อันจะทำให้พ้นจากความ จำเป็นในการมีมาตรการเช่นว่านั้น

๖. ภาคีแต่ละฝ่ายสงวนสิทธิที่จะประสาทให้อาณาประโยชน์พิเศษ (ก) แก่ผลิตผลจากการประมงของคนชาติของตน (ข) แก่ประเทศที่ประชิดกันเพื่อที่จะยัง ความสะดวกแก่ การไปมาค้าขายชายแดน หรือ (ค) โดยอาศัยสหภาพ ศุลกากร หรือเขตการค้าเสรีซึ่งภาคีฝ่าย หนึ่งฝ่ายใดอาจเข้าเป็นสมาชิก หรือความตกลงชั่วคราวที่จะนำไปสู่การ ก่อตั้งสหภาพ ศุลกากรหรือเขตการค้าเสรี ซึ่งภาคีฝ่ายหนึ่ง ฝ่ายใดอาจเข้าเป็นภาคี นอกจากนั้น ภาคีแต่ละฝ่ายสงวนสิทธิและข้อผูกพันที่ตน อาจมีอยู่ภายใต้ความตกลงทั่วไปว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากร และการค้า และอาณาประโยชน์พิเศษที่ตนอาจประสาทให้ตามความตกลงนั้น

ข้อ ๙

๑. ในการดำเนินการใช้ข้อบังคับและระเบียบการทางศุลกากรของตน ภาคีแต่ละฝ่ายจะ (ก) พิมพ์โฆษณา ข้อกำหนดทั้งหมดที่ใช้โดยทั่วไปอันมี ผลกระทบถึงการนำเข้าและการส่งออก (ข) ใช้ข้อกำหนดเช่นว่าในทำนองอันเป็นเอกรูปไม่ลำเอียง และชอบด้วย เหตุผล (ค) ละเว้น โดยถือเป็นทาง ปฏิบัติทั่วไปจากการใช้บังคับข้อกำหนดใหม่หรือที่ เป็นภาระเพิ่มขึ้นจนกว่า จะได้มีการประกาศโดยเปิดเผยแล้ว และ (ง) ยอมให้มีการอุทธรณ์ ค่าชี้ขาดของเจ้าหน้าที่ศุลกากร นอกจากนั้น เจ้าหน้าที่ศุลกากรของภาคีแต่ละฝ่ายจะไม่ตั้ง บังคับการลงโทษที่หนักกว่าการลงโทษพอเป็นพิธีสำหรับการละเมิด เนื่องมาจาก ความพลั้งเผลอในการพิมพ์และขีดเขียน หรือจากการสำคัญผิดโดยสุจริตใจ ตามแต่เจ้าหน้าที่ ศุลกากรจะเห็นสมควร

๒. คนชาติและบริษัทของภาคีฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดจะได้รับผลประโยชน์ที่เป็น การอนุเคราะห์ไม่น้อยกว่าที่ประสาทให้แก่คนชาติและบริษัทของภาคีอีกฝ่ายหนึ่งหรือ ของประเทศ ที่สามใด ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการตั้งปวงที่เกี่ยวข้องกับการนำเข้า และการส่งออก

๓. ภาคีฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดจะไม่ตั้งบังคับมาตรการใดซึ่งมีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติที่ขัดขวางหรือกีดกันผู้นำเข้าหรือส่งออกซึ่งผลิตภัณฑ์ของภาคีฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด ในการที่จะเอาประกันภัยทางทะเล สำหรับผลิตภัณฑ์นั้นกับบริษัทของภาคีอีก ฝ่ายหนึ่ง

ข้อ ๑๐

๑. ระหว่างอาณาเขตของภาคีทั้งสองฝ่าย จะให้มีเสรีภาพในการพาณิชย์และ การเดินเรือ

๒. เรือที่ชักธงของภาคีฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด และมีกระดาษเอกสารที่กฎหมาย ของภาคีนั้นได้กำหนดไว้อยู่เพื่อเป็นข้อพิสูจน์สัญชาติ จะถือว่าเป็นเรือ ของภาคีนั้น ทั้งในทะเล หลวง และภายในเมืองท่า ถิ่นที่และน่านน้ำของภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง

๓. เรือของภาคีฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดจะมีเสรีภาพตามข้อกำหนดอันเท่าเทียมกัน กับเรือ ของภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง และกับเรือของประเทศที่สามใดในอันที่จะมาพร้อมด้วย ของบรรทุก ของตมยังเมืองท่า ถิ่นที่ และน่านน้ำทั้งปวงของภาคีอีกฝ่ายหนึ่งเช่นว่า ที่เปิดให้แก่การ พาณิชยและการเดินเรือต่างประเทศ เรือและของบรรทุกเช่นว่านั้นจะได้รับในประการ ทั้งปวงซึ่งผลประติบัติอย่างคนชาติ และผลประติบัติอย่างชาติ ที่ได้รับอนุเคราะห์ยิ่ง ภายในเมืองท่า ถิ่นที่และน่านน้ำของภาคีอีกฝ่ายหนึ่งนั้น แต่ภาคีแต่ละฝ่ายอาจ สงวนสิทธิโดยจำเพาะและเอกสิทธิไว้ให้แก่เรือของตนเอง ในส่วนที่เกี่ยวกับการเดิน เรือค้าขายฝิ่น การเดิน เรือภายในประเทศ และการประมงของคนชาติ

๔. เรือของภาคีฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดจะได้รับผลประติบัติอย่างคนชาติ และผล ประติบัติ อย่างชาติที่ได้รับอนุเคราะห์ยิ่งจากภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสิทธิ ที่จะขนผลิตภัณฑ์ทั้งปวงซึ่งอาจขนโดยเรือไปยังหรือมาจากอาณาเขตของภาคีอีก ฝ่ายหนึ่งนั้น และผลิตภัณฑ์ เช่นว่าจะได้รับผลประติบัติที่เป็นการอนุเคราะห์ไม่น้อยกว่า ที่ประสาทให้แก่ผลิตภัณฑ์ อย่างเดียวกันที่ขนไปในเรือของภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง ในเรื่อง ที่เกี่ยวกับ (ก)อากรและค่าภาระ ทุกประเภท (ข) การบริหารงานศุลกากร และ (ค) เงินอุดหนุน การคืนอากรและเอกสิทธิ อื่นๆ ในลักษณะนี้

๕. เรือของภาคีฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดซึ่งตกอยู่ในทุกขภัย จะได้รับอนุญาตให้เข้า กำบัง อาศัยในเมืองท่า หรือที่จอดเรือที่ใกล้ที่สุดของภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง และจะได้รับผล ประติบัติ และความช่วยเหลือเงินมิตร

๖. คำว่า "เรือ" ตามที่ใช้ในที่นี้ หมายถึงเรือทุกชนิด ไม่ว่าเป็นของหรือ ดำเนินการโดยเอกชนหรือโดยสาธารณะ แต่คำนี้ไม่รวมถึงเรือประมงหรือเรือรบ เว้นแต่ที่เกี่ยวข้องกับวรรค ๒ และ ๕ ของข้อนี้

ข้อ ๑๑

๑. ภาคีแต่ละฝ่ายให้สัญญาว่า (ก) วิสาหกิจที่รัฐบาลของตนเป็นเจ้าของ หรือ ควบคุมและองค์การผูกขาด หรือ องค์การที่ได้รับเอกสิทธิโดยจำเพาะหรือพิเศษภายใน อาณาเขตของตนจะทำการซื้อและขายที่เกี่ยวข้องไม่เท่ากับของที่นำเข้าหรือของที่ส่ง ออก อันกระทบต่อการพาณิชย์ของภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง ตามข้อคำนึงทางพาณิชย์ แต่ถ้อยเดียว รวมทั้งราคา คุณภาพ การหาได้ การจำหน่ายในตลาดได้ การขนส่ง และ ภาวะอื่น ในการซื้อหรือขาย และ (ข) คนชาติ บริษัท และการพาณิชย์ของภาคีอีก ฝ่ายหนึ่งนั้น จะได้รับโอกาสอย่างเพียงพอตาม ทางปฏิบัติธุรกิจอันเป็นธรรมเนียม ประเพณี ในอันที่จะแข่งขันเพื่อมีส่วน ร่วมใน การซื้อและขายเช่นว่า

๒. ภาคีแต่ละฝ่ายจะประสาทให้แก่คนชาติ บริษัท และการพาณิชย์ ของภาคี อีกฝ่ายหนึ่งซึ่งผลประดัดดีที่เป็นธรรม และเที่ยงธรรม เมื่อเปรียบเทียบกับที่ได้ประสาทให้แก่คนชาติบริษัท และการพาณิชย์ของประเทศที่สามใดในเรื่อง ที่เกี่ยวกับ (ก) การซื้อ พัสดของรัฐบาล (ข) การให้สัมปทาน และการทำสัญญาอื่นของรัฐบาล และ (ค) การขาย บริการใด โดยรัฐบาล หรือองค์การผูกขาด หรือองค์การใดที่ได้รับเอกสิทธิโดยจำเพาะ หรือพิเศษ

ข้อ ๑๒

๑. สนธิสัญญา นี้ จะไม่กีดกันการใช้มาตรการ

(ก) ที่จัดระเบียบการนำเข้า หรือการส่งออกซึ่งทองคำหรือเงิน

(ข) เกี่ยวกับวัสดุที่สามารถแยกนิวเคลียร์ของปรมาณูได้ ผลพลอยได้ กัมมันตรังสีหรือแหล่งที่มาของวัสดุนั้น

(ค) ที่จัดระเบียบการผลิต หรือการค้าอาวุธ กระสุนและดินระเบิด และ ยุทโธปกรณ์หรือการค้าวัสดุอย่างอื่นที่กระทำ โดยทางตรง หรือทางอ้อม เพื่อความ มุ่งประสงค์ในการจัดหาส่งให้สถานการทหาร

(ง) ที่จัดระเบียบ โดยมูลฐานแห่งการไม่เลือกประดัดดี ในการเรียกเกณฑ์ ทางทหารซึ่งเสียมียงพัสดุและ ยุทโธปกรณ์ในยามฉุกเฉินหรือยามสงคราม

(จ) ที่จำเป็นในการปฏิบัติตามพันธกรณีของภาคีฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดเพื่อการธำรงรักษาหรือกลับสถาปนาสันติภาพและ ความมั่นคงระหว่างประเทศ หรือที่จำเป็นในการ คุ้มครองผลประโยชน์อันเป็นสาร์ดลสำคัญทางความมั่นคงของตน หรือ

(ฉ) ที่ปฏิเสธไม่ยอมให้บริษัทใดซึ่งคนชาติของประเทศที่สามประเทศเดียว หรือหลายประเทศมีผลประโยชน์ ควบคุมโดยทางตรงหรือทางอ้อมในกรรมสิทธิ์หรือ ในการอำนวยความสะดวกนั้นได้รับอาณาประโยชน์ตามสนธิสัญญา นี้ เว้นแต่ในเรื่องที่เกี่ยวกับ การยอมรับนับถือสถานภาพทางกฎหมาย และในเรื่องที่เกี่ยวกับการเข้าถึงศาลยุติธรรม และสภาตุลาการ และทบวงการฝ่ายบริหาร

๒. สนธิสัญญา นี้ไม่ประสาทให้สิทธิใดที่จะประกอบกิจกรรมทางการเมือง

๓. บทว่าด้วยชาติที่ได้รับอนุเคราะห์ยิ่งของสนธิสัญญา นี้เกี่ยวกับผลประดัดดี ต่อ สินค้าจะไม่ขยายไปถึงอาณา ประโยชน์ที่สหรัฐอเมริกา หรืออาณาเขตและดินแดน ในกรรมสิทธิ์ของตน โดยไม่คำนึงถึงการเปลี่ยนแปลงใดใน อนาคตในสถานภาพ ทางกร เมืองของอาณาเขตและดินแดนเหล่านี้ ประสาทให้แก่กันและกันแก่ สาธารณรัฐคิวบา แก่สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ แก่อาณาเขตหมู่เกาะแปซิฟิกในภาวะทรัสตี หรือแก่เขตคลองปานามา

๔. บทแห่งสนธิสัญญา นี้ ในเรื่องผลประดัดดีอย่างชาติที่รับอนุเคราะห์ยิ่งนั้น ไม่ใช่แก่

(ก) ความอนุเคราะห์ที่ให้อยู่ หรือที่อาจให้ในภายหลังแก่รัฐเพื่อนบ้านเกี่ยว กับการเดินเรือใน หรือการใช้ทางน้ำ เขตแดนที่เดินเรือจากทะเลไม่ได้

(ข) ความอนุเคราะห์ที่ให้อยู่ หรือที่อาจให้ในภายหลังโดยอาศัยอำนาจกฎหมาย แห่งชาติ ในเรื่องการส่งเสริมการ ลงทุนทางอุตสาหกรรม

ข้อ ๑๓

๑. ภาคีแต่ละฝ่ายจะให้การพิจารณาด้วยความเห็นใจแก่การร้องเรียนตามทีภาคี อีกฝ่ายหนึ่งอาจทำขึ้นในเรื่องที่ เกี่ยวกับการใด อันกระทบต่อการดำเนินไปของ สนธิสัญญา นี้ และจะให้โอกาสอย่างเพียงพอสำหรับการ ปรีกษาหารือกันเกี่ยวกับ การร้องเรียนนั้น

๒. ข้อพิพาทใดระหว่างภาคีในเรื่องการตีความหรือการใช้สนธิสัญญานี้ที่มีได้ปรับให้เป็นที่พอใจกันโดยการทูตหรือสันติวิธีอื่น หากว่าภาคีฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด ร้องขอก็ให้เสนอต่อคณะอนุญาโตตุลาการเพื่อการระงับตามหลักกฎหมายระหว่างประเทศที่ใช้อยู่ คณะอนุญาโตตุลาการจะประกอบด้วยสมาชิกสามคน ภาคีแต่ละฝ่ายเลือกฝ่ายละหนึ่งคน และคนที่สามได้รับเลือกโดยสมาชิกที่ภาคีได้เลือกมานั้น ในกรณีที่สมาชิกซึ่งภาคีได้เลือกมาไม่สามารถตกลงกันเกี่ยวกับสมาชิก คนที่สามภายในหนึ่งเดือน สมาชิกคนที่สามจะได้ แก่ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งโดยเลขาธิการสหประชาชาติ โดยการร้องขอของภาคีฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด

ข้อ ๑๔

๑. สนธิสัญญานี้ จะได้รับสัตยาบันและจะมีการแลกเปลี่ยนสัตยาบันสารกัน ณ กรุง วอชิงตันโดยเร็วเท่าที่จะเป็นไปได้

๒. สนธิสัญญานี้ จะเริ่มใช้บังคับหนึ่งเดือนหลังจากวันที่มีการแลกเปลี่ยน สัตยาบันสารจากนั้นสนธิสัญญานี้จะใช้แทนและยกเลิกสนธิสัญญาทางไมตรี พาณิชย์และการเดินเรือที่ได้ลงนามกัน ณ กรุงเทพฯ เมื่อวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ค.ศ. ๑๙๓๗

๓. สนธิสัญญานี้ จะคงใช้บังคับเป็นเวลาสิบปี และจะใช้บังคับต่อไปหลังจาก นั้น จนกว่าจะได้ยกเลิกไปตามที่ได้กำหนดไว้ในที่นี้

๔. ภาคีฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดอาจเลิกสนธิสัญญานี้ โดยการบอกกล่าวเป็นลายลักษณ์ อักษรล่วงหน้าหนึ่งปีไปยังภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง เมื่อสิ้นกำหนดเวลาสิบปีแรก หรือใน เวลาใด หลังจากนั้น

เพื่อเป็นพยานแก่การนี้ ผู้มีอำนาจเต็มแต่ละฝ่ายได้ลงนามในสนธิสัญญานี้ และได้ประทับตราไว้เป็นสำคัญ

ทำคู่กันไปสองฉบับ เป็นภาษาไทยและ ภาษาอังกฤษ ทั้งสองฉบับใช้เป็นหลักฐาน ได้เท่าเทียมกัน ณ กรุงเทพฯ เมื่อวันที่ยี่สิบเก้า พฤษภาคม พุทธศักราชสองพันห้าร้อยเก้า ตรงกับคริสต์ศักราชหนึ่งพันเก้าร้อยหกสิบหก

ฝ่ายราชอาณาจักรไทย ฝ่ายสหรัฐอเมริกา

(ลงนาม) ถ. คอมนันท์ (ลงนาม) Graham Martin

Related Articles:

- ▶ [U.S. - Thailand Treaty of Amity and Economic Relations 2005](#)
- ▶ [U.S. - Thailand Treaty of Amity and Economic Relations 1966](#)
- ▶ [15 May 2006 Circular Letter from the Ministry of Interior Re: Land Acquisition by Juristic Persons with Foreign Shareholders](#)
- ▶ [Accession of the States of Johore, Kedah, Perlis, Kelantan, and Trengganu to the](#)
- ▶ [Extradition Treaty between Great Britain and Siam](#)
- ▶ [Treaty of Extradition between Thailand and Great Britain](#)

- ▶ Supplementary Article to the Treaty between Great Britain and Siam
- ▶ Treaty owinsgan Extradition between The Kingdom of Thailand and The Republic of Korea
- ▶ Treaty of Extradition between Thailand and United States of America
- ▶ Treaty between The Kingdom of Thailand and The People's Republic of Bangladesh
- ▶ Relating to Extradition
- ▶ Treaty between The Kingdom of Thailand and The People's Republic of China on
- ▶ Extradition
- ▶ Treaty between The Government of The Kingdom of Thailand and The Government of
- ▶ The Republic of The Philippines Relating to Extradition
- ▶ Thai-Malaysian Exchange of Notes Regarding Extradition Treaty
- ▶ Treaty between The Government of The Kingdom of Thailand and The Government of
- ▶ The-Republic of Indonesia Relating to Extradition

Thailand Law Forum